

[Aksel Larsen.]

politik, virkelig indkomstpøolitik, over for andre end lønmodtagerne, men det mærker vi ikke ret meget til.

Om udenrigspolitikken siger udenrigsministeren, at hvad angår Biafra, må man lade de afrikanske landes organisation tage sig af det, og det agter vi at støtte, og så oplyser han, at han har sagt i De Forenede Nationer — jeg ved det godt — at hvis våbenleverancerne kunne standses, så ville der ske noget. Ja, den slags kan man jo sagtens sige fromt, men jeg synes, det er nødvendigt at sige det sådan, som jeg har sagt det. Forholdet er det, at den krig ville være hørt op, hvis ikke visse stormagter, og jeg har konkret adresseret min kritik til England og Sovjetunionen, var interesseret i krigen og interesseret i udryddelsen af menneskene i Biafra og derfor forsyner regeringen i Lagos med alle mulige afskyelige våben. Englænderne sender Centuriontanks og andet, russerne sender jethombemaskiner og nøjes ikke med det, men de får deres allierede, Østtyskland, til at stille jagerpiloter til rådighed. Efter at det havde vist sig, at de ægyptiske piloter, som oprindeligt fløj MIG-maskinerne i Biafra, ikke rigtig duede, så måtte man sende nogle, der var bedre kvalificerede. Det er det, der er forholdet. Det, det drejer sig om, er, at der foregår folkemord i Biafra, og dette folkemord er kun muligt, fordi visse stormagter åbenbart er interesseret i, at det kan foregå; det er formodentlig her oliespørgsmål, det drejer sig om, men det gør det ikke mere tiltrækkende for os.

Hr. Niels Helveg Petersen, som vil klare problemet ved langvarige analyser — det skal jo nok hjælpe de stakkels mennesker, der er ved at dø af sult eller bliver slået ihjel på anden måde — siger, at jeg giver en ensidig fremstilling af det. Det er muligt, men i denne sag forekommer det mig at man kan ikke have andet synspunkt end det, jeg har fremlagt her, når man kender lidt til forholdene. Jeg anbefaler ikke blot hr. Niels Helveg Petersen, men også udenrigsministeren og hele folketinget at læse Carl Gustav von Rosens aldeles ypperlige bog om Biafra, hvor han virkelig giver oplysninger og samtidig begrunder, at hvis man ville hjælpe — også humanitært — så ville det være praktisk at

sætte nogle jagerfly ind for at beskytte transporterne af humanitær hjælp til Biafra.

Vedrørende markedspolitikken og det nordiske må jeg tillade mig at gøre statsministeren opmærksom på, at nu talte han overhovedet ikke om fællesmarkedet og forholdet til fællesmarkedet, som han dog talte om i sin åbningstale. I det hele taget mangler vi fra ministrene udtalelser om, hvorvidt de virkelig mener, der er reelle muligheder for, at Danmark overhovedet kan få forhandlinger i gang og komme ind i fællesmarkedet. Hvis ministrene ikke mener det, så burde de lade være med at fortsætte deres bestræbelser.

Også hr. Henry Christensen var tavs herom. Han sagde kun det sædvanlige, at hr. Aksel Larsen jo er modstander af fællesmarkedet, og han er altså ikke på linje med os i en folketingsbeslutning herom, som er temmelig gammel, og dermed færdig med ham. Men det, det drejer sig om, det er, at folketinget har vedtaget, at vi skal have en nordisk union.

Så kan man nok så meget sige, som det er sagt af hr. Haunstrup Clemmensen, at toldunionen er jo ikke det væsentlige. Det siger han bebrejdende til os andre, men det burde han ikke gøre. Det er statsministeren, der fremfor alle har sagt, at toldunionen er netop det væsentlige, det er krumtapakslen i hele det nordiske samarbejde; uden toldunionen er det ingenting værd. Her ser vi altså, at der åbenbart er en divergens imellem et regeringsparti og statsministeren, og det er det, der gør os usikre; og usikkerheden er ikke blevet mindre efter de taler, der er holdt her, og efter at venstres landsmøde har vedtaget den resolution, vi kender.

Jeg har tidligere tilladt mig at gøre opmærksom på, at hvis man vil have et nordisk samarbejde, så må man også ville det, og så må man tage de fornødne hensyn. Nu står jeg her med Berlingske Tidende for i dag:

„Finsk advarsel til Danmark“. Det er det finske centerpartis hovedorgan, Suomenmaa, der skriver, at det kunne lade til, at man i Danmark forbeholder sig at komme ind i fællesmarkedet og vil have, at det nordiske kun skal bruges som værktøj til at komme ind i fællesmarkedet, og så må Finland melde fra. Ja men det er netop forhold-